

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Előadó:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos képviselőben meghatalmazott képviselő által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak a lakás elhagyására való felszólítás tekintetében

helyt adok,

minden egyéb tekintetben a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos – jogi képviselője útján –
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos képviselőjében jogi képviselő postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, a panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedéssel – előállítással – kapcsolatosan, amelyet a Panasztestület felhívására kiegészített.

A panaszbeadvány szerint a panaszost * szám alatti ingatlanból a Rendőrkapitányságra (továbbiakban: Rendőrkapitányság) előállították és ott * óráig fogvatartották. A jogi képviselő állítása szerint a panaszos a magyar nyelvet nem beszéli, és nem érti megfelelően, ennek ellenére részére tolmácsot nem biztosítottak, így nem is értette, hogy miért került sor vele szemben rendőri intézkedésre. A jogi képviselő telefonon történt érdeklődésére a Rendőrkapitányságon az ügy előadója azt közölte, hogy a panaszost magánlaksértés miatt állították elő a jelzett ingatlanból. A jogi képviselő közölte az előadóval, hogy az ingatlan a panaszos bejelentett lakcíme, illetőleg annak használatával összefüggésben a feleségével fennálló tulajdonjogi vita miatt polgári jogi és közigazgatási eljárások indultak, azonban – a panaszbeadvány benyújtásakor – azokban jogerős bírósági, illetve közigazgatási döntés nem született.

A jogi képviselő a panasz előzményeként kifejtette, hogy a kérdéses lakóingatlan tulajdonjoga tárgyában polgári peres eljárás van folyamatban. A jogi képviselő elmondása szerint a panaszos felesége – a panaszos tudomása és beleegyezése nélkül – fiktívvé nyilvánította a panaszos fentebb megjelölt ingatlanon található lakcímét, valamint a Kormányhivatalnak a panaszos lakcíme fiktívvé nyilvánításáról rendelkező határozatának megkísérléséről kiállított postai értesítést a panaszos elől eltitkolta. Miután a panaszos tudomást szerzett lakcímének érvénytelenítéséről, kérelemmel fordult a Kormányhivatalhoz. A Kormányhivatal határozatát visszavonta, amit a másodfokú hatóság helyben hagyott. Erre való tekintettel a jogi képviselő álláspontja szerint a panaszos bejelentett lakcíme továbbra is a * szám alatt található. A jogi képviselő előadta továbbá, hogy a kérdéses ingatlan tulajdonjoga tárgyában per van folyamatban, valamint az ingatlan birtoklása tekintetében a Bíróság előtt jegyzői birtokvédelmi határozat megváltoztatása iránt úgyszintén per van folyamatban, azonban a panaszbeadvány benyújtása időpontjában még nem született jogerős döntés egyik ügyben sem.

A jogi képviselő megítélése szerint a rendőrség olyan folyamatban lévő polgári és közigazgatási eljárásba avatkozott be, amelyre nem volt hatásköre. Álláspontja szerint a panaszos sem bűncselekményt, sem szabálysértést nem követett el, és ilyen cselekmények elkövetésének gyanúja sem merülhetett fel. Ebből következően a panaszos előállítása és személyi szabadságának öt órát meghaladó korlátozása minden törvényes indokot nélkülözött, alapjogainak sérelmét idézte elő.

A panaszos jogi képviselője panaszbeadványát az alábbiakkal egészítette ki.

A panaszos jelenleg nyugdíjasként él Magyarországon, korábban hosszú éveken keresztül külföldön dolgozott orvosként. A jogi képviselő állítása szerint a panaszos magyar nyelvtudása hivatalos eljáráshoz nem elegendő, és ezt a tényt a vele szemben intézkedő rendőröknek is észlelniük kellett volna, illetőleg a panaszos a Rendőrkapitányságon is jelezte, hogy tolmácsra van szüksége. A jogi képviselő jelen beadványhoz csatolta a Bíróság végzésének másolatát, amely a panaszos felesége által kezdeményezett távöltartás ügyében keletkezett. A jogi

képviselő álláspontja szerint a személyes meghallgatásról szóló jegyzőkönyvben, illetőleg a Bíróság által hozott végzésben foglaltak rávilágítanak a panaszossal kapcsolatos rendőri intézkedés teljes megalapozatlanságára.

A Bíróság végzése tartalmazza, hogy „a felek házastársak voltak, házasságukat külföldi Bíróság végzésével felbontotta. A * szám alatti ingatlan a felek három gyermekének tulajdonában áll, melyet a kérelmező haszonélvezeti joga terhel. A fenti ingatlant érintő szerződés érvénytelensége és a kérelmezett tulajdonjogának megállapítása iránt per van folyamatban. Jelen bíróságon pedig a birtokvédelmi határozat megváltoztatása iránt folyik eljárás a felek között. A felek között az életközösség hosszabb ideje megszakadt, a fent említett ingatlant a kérelmező használja. A felek valamennyi gyermeke nagykorú. A kérelmező külföldi utazását követően érkezett haza és azt tapasztalta, hogy a * szám alatti lakásban a volt férje, a kérelmezett tartózkodik. A kérelmező rendőri segítséget kért, és annak nyomán távozott el a kérelmezett a lakásból, azóta oda nem tért vissza”.

A beadványban foglaltak alapján a jogi képviselő a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. hatáskör hiányában történt rendőri fellépést;
2. panaszos előállítását;
3. panaszos előállításának időtartamát;
4. tolmács kirendelésének elmulasztását.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, VI. cikkében rögzített személyes adatok védelméhez fűződő jogát, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület vizsgálata során megállapította, hogy a rendőrségre történt bejelentés nyomán a rendőrség indokoltan intézkedett a helyszínen, továbbá a panaszos igazoltatása jogszerűen történt. Ezt követően azonban a panaszos előállítása, illetve az annak érdekében történt ruházatátvizsgálás súlyosan sértette a panaszos személyi szabadsághoz, illetve emberi méltósághoz való jogát. A rendőrség továbbá hiányosan tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének, ami által a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga is sérült.

A Panasztestület álláspontja szerint az egyes alapjogok sérelme már egyenként is elérte azt a szintet, amely a súlyos alapjogsérelmet megállapító állásfoglalást megalapozza, ezért a Panasztestület a többszöri jogsérelmet súlyosító körülményként értékelte, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe

- panaszbeadvány;
- panasz kiegészítés;
- parancsnoki jelentés;
- előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés;
- Nyilatkozat az elfogott, előállított, elővezetett személy részéről;
- előállított/elővezetett személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről és megértéséről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről, az ételmyszer és az írásos tájékoztatók átvételéről;
- Nyomtatvány az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyről
- igazolás előállítás időtartamáról;
- rendőri jelentés;
- rendőri jelentés;
- rendőri jelentés;
- eljárás felfüggesztéséről szóló végzés;
- végzés házasság felbontásáról és vagyonmegosztásról;
- bejelentésről szóló jegyzőkönyv;
- Nyilatkozat magánindítvány megtételéről;
- eljárás megindításáról szóló tájékoztató levél;
- érintett rendőri szerv szakmai álláspontja.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos jogi képviselője által előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott.

Jelen eljárásban – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – a fentiekben hivatkozott közigazgatási eljárásban, valamint polgári peres eljárásban keletkezett döntéseken túl egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben – figyelemmel a Ket. 50. § (5) bekezdésének első mondatára – előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott sérelmek kapcsán álláspontom a következő:

1. Hatáskör hiányában történt rendőri intézkedés

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdés szerint „A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulóknak a tőle elvárható felvilágosítást megadni”.

A (2) bekezdés alapján „A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne”.

A Rtv. 32. § alapján „A rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg”.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés értelmében „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van”.

Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése szerint „A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár”.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1) és (2) bekezdései szerint „A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

(2) A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást”.

A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) és (2) bekezdései szerint „A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

(2) A szóbeli figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetését elismerő személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására”.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Sztv.) 166. § (1) bekezdés értelmében „Aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megtévesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén

aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen, szabálysértést követ el”.

A (2) bekezdés szerint „Magánlaksértés miatt szabálysértési eljárásnak csak magánindítványra van helye”.

Az Sztv. 79. § (1) bekezdés értelmében „Magánindítványra üldözendő szabálysértés miatt csak a sértett kívánságára indítható meg a szabálysértési eljárás. A magánindítvány előterjesztőjének bármely olyan nyilatkozatát, amely szerint az eljárás alá vont személy szabálysértési felelősségre vonását kívánja, magánindítványnak kell tekinteni”.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 221. § (1) bekezdés értelmében „Aki más lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel vagy hivatalos eljárás színlelésével bemegy, illetve ott bent marad, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő”.

A magánlaksértés esetén mind a szabálysértési, mind a bűncselekményi alakzat elkövetői csak magánindítványra büntethetőek.

A jogi képviselő megítélése szerint a rendőrség olyan folyamatban lévő polgári és közigazgatási eljárásba avatkozott be, amelyre nem volt hatásköre.

A Panasztestület megállapította, hogy a rendőrség hatáskörét túllépve járt el, amikor előállítást helyezett kilátásba a szabálysértés továbbfolytatása miatt, majd pedig azt ténylegesen foganatosította is. A rendelkezésre álló adatok alapján egyértelmű volt a rendőrség számára, hogy a panaszos és volt felesége között polgári jogvita folyik, amelyben jogerős bírósági határozat nem született a rendőri intézkedés időpontja előtt. A végzés alapján megállapítható továbbá, hogy nem volt végrehajtható hatósági határozat sem.

A fentiekre tekintettel a Panasztestület állásfoglalása szerint a rendőrség megsértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjogát. A Panasztestület ugyanakkor utalt arra, hogy a panaszos feleségének magatartása is közrehatott a rendőrség jogsértő intézkedésének foganatosításában.

A Panasztestület fent kifejtett álláspontjával az alábbi indokok alapján egyetértek, miszerint a bejelentés alapján az intézkedő rendőrt az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján intézkedési kötelezettség terhelte, amelynek eleget tett, azonban azt túllépve jogalap nélkül szólította fel a panaszost a lakás elhagyására.

A bejelentésről szóló jegyzőkönyv tartalmazza, hogy a panaszos volt felesége *-n érkezett külföldről Magyarországra, amikor azt tapasztalta, hogy volt férje, a panaszos, a kérdéses ingatlanba saját kulccsal – a Bíróság végzésében foglaltak ellenére – bement. A panaszos agresszív, erőszakos magatartása miatt – aki többször is bántalmazta őt – nem mert neki szólni, korábban pedig a panaszossal szemben magánlaksértés miatt számon volt már folyamatban szabálysértési eljárás. Mindezekre figyelemmel a panaszos volt felesége magánindítványt terjesztett elő, amely alapján kérte volt férjével szembeni eljárás megindítását, valamint kérte a rendőrség segítségét abban, hogy a panaszos a kérdéses ingatlant elhagyja.

Az előállítás végrehajtásáról szóló, valamint a rendőri jelentés szerint *-n órakor a Rendőrkapitányság beosztottja rendészeti szolgálati feladata ellátása során – utasítás alapján – megjelent a * szám alatti ingatlan területén, mivel a reggeli órákban a panaszos volt felesége a Rendőrkapitányságon magánlaksértés miatt tett bejelentést. A helyszínen az intézkedő rendőrt a bejelentő fogadta, aki a Kormányhivatal által hozott eljárást felfüggesztő végzést, a

házasságot felbontó és a vagyonmegosztásról rendelkező végzést átadta az intézkedő rendőrnek.

A Kormányhivatal BP- végzésében foglaltak szerint egyértelműen megállapítható volt, hogy a panaszos *-n a jegyző előtt birtokvédelmi eljárást kezdeményezett az ingatlanba történő visszatérése érdekében. A jegyző a panaszos kérelmének helyt adott azzal, hogy a panaszost az ingatlanba bocsássa vissza, oly módon, hogy az ingatlanhoz kulcsot, riasztó kódot adjon, illetve a jövőben a panaszos volt felesége a hasonló jellegű birtokzavarástól tartózkodjon. A döntéssel szemben a volt feleség keresettel élt, egyben kérte a jegyzői határozat végrehajtásának felfüggesztését. A kereset alapján a Bíróság a jegyzői birtokvédelmi határozat végrehajtását felfüggesztette. Ezen adatok alapján a Kormányhivatal a panaszos ellen indult lakcímrendezési eljárást felfüggesztette, arról azonban az intézkedéskor jogerősen nem döntött.

A bemutatott dokumentumok alapján az intézkedő rendőr azt a megállapítást tette, hogy a panaszos a kérdéses ingatlanban nem tartózkodhatott, ezért őt az intézkedő rendőr a lakás elhagyására szólította fel, amelyre a panaszos nemmel válaszolt. Ezt követően a rendőr felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy az általa tanúsított cselekménnyel magánlaksértés szabálysértését követi el, amelyre figyelemmel előállíthatja. Tekintettel arra, hogy a panaszos továbbra sem hagyta el a kérdéses ingatlant, így az intézkedő rendőr a „törvény nevében!” szavak előrebocsátásával a panaszost ismételten a szabálysértés abbahagyására szólította fel. A panaszos a rendőri felszólításnak nem tett eleget, ezért a rendőr szabálysértés továbbfolytatása miatt a panaszost a Rendőrkapitányságra előállította.

A fent hivatkozott Rtv. 24. § (2) bekezdése alapján magánjogi vitában a rendőr csak akkor avatkozhat be, illetve jelenlétével csak ahhoz nyújthat segítséget, ha nyilvánvaló és a rendőr számára sem kétséges, hogy az e szakaszban megfogalmazott három feltétel valamelyike teljesül, azaz a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

Álláspontom szerint a panaszos volt felesége által tett bejelentés alapján az intézkedő rendőrt az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint intézkedési kötelezettség terhelte, amelynek maradéktalanul eleget tett, azonban azt túllépve, jogalap nélkül szólította fel a panaszost a lakás elhagyására, tekintettel arra, hogy a panaszos és volt felesége között az intézkedés időpontját megelőzően birtokvédelmi és polgári peres eljárás volt folyamatban, azokban jogerős döntés nem született. Ezen eljárásokra a rendőrségnek nincs befolyása, ilyen kérdésben az intézkedő rendőr nem dönthet.

A fentiekre tekintettel, a benyújtott panasz – a lakás elhagyására való felszólítás tekintetében – megalapozott.

2. Előállítás jogalapja

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint „A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani”.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdés alapján „*A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával*”.

Az Rtv. 19. § (1) bekezdés értelmében „*A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható*”.

A jogi képviselő álláspontja szerint a panaszos sem bűncselekményt, sem szabálysértést nem követett el, és ilyen cselekmények elkövetésének gyanúja sem merülhetett fel. Ebből következően a panaszos előállítása minden törvényes indokot nélkülözött, alapjogainak sérelmét idézte elő.

A Panasztestület állásfoglalásában megállapította, hogy már önmagában az előállítás kilátásba helyezésével is túllépte a rendőrség a joghatóságát. Ezen személyi szabadságot súlyosan korlátozó rendőri intézkedés tényleges foganatosítása minden jogalapot nélkülözött, az indokolatlan és jogszerűtlen volt.

A Panasztestület ezen álláspontjával az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

Az előállítás végrehajtásáról szóló, valamint a rendőri jelentés szerint az intézkedő rendőr a magánlaksértés szabálysértés elkövetésének gyanúja alapján a panaszost a lakás elhagyására szólította fel, amelyre a panaszos nemmel válaszolt. Ezt követően a rendőr felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy az általa tanúsított cselekménnyel magánlaksértés szabálysértését követi el, amelyre figyelemmel előállíthatja. Tekintettel arra, hogy a panaszos továbbra sem hagyta el a kérdéses ingatlant, így az intézkedő rendőr a „törvény nevében!” szavak előrebocsátásával a panaszost ismételten a szabálysértés abbahagyására szólította fel, azonban a panaszos a rendőri felszólításnak nem tett eleget, ezért a rendőr szabálysértés továbbfolytatása miatt a panaszost a Rendőrkapitányságra előállította.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerinti törvényhely az intézkedő rendőr mérlegelésére bízta annak eldöntését, hogy előállítja-e az intézkedés alá vont személyt, vagy pedig adatait rögzítve később feljeleníti szabálysértés elkövetésére való hivatkozással. Ez esetben az előállításnak három konjunktív feltétele van: egy jogszerűtlen magatartás, ami felveti a szabálysértés gyanúját, meghatározott személyhez (személyek csoportjához) célzott rendőri felszólítás a magatartás abbahagyására és a jogsértő magatartás továbbfolytatása. Bármely feltétel hiánya az előállítás jogszerűtlenségének megállapítását vonja maga után.

Az Rtv. 19. § értelmében a rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni, az abban az esetben vonható kétségbe, amennyiben annak jogszerűtlensége kétséget kizáróan nyilvánvaló válik.

Jelen esetben megállapítható, hogy a helyszínen nem volt nyilvánvaló a már a fentiekben kifejtett jogsértő alapintézkedés, ezért az abból fakadó előállítást, mint rendőri intézkedést nem tette jogszerűtlenné. A panaszos a helyszínen a rendőri utasításnak nem engedelmeskedett, csak többszöri rendőri felszólításra tett annak eleget. Továbbá a panaszos volt felesége által tett bejelentésében azon körülményről számolt be, miszerint a panaszos agresszív, erőszakos magatartása miatt, aki többször is bántalmazta őt, nem mert neki szólni, korábban pedig a panaszossal szemben magánlaksértés miatt volt már folyamatban szabálysértési eljárás.

A Kúria egyedi ügyben hozott ítéletére¹ figyelemmel, mely szerint „...önmagában az alapintézkedés jogsértő jellege nem befolyásolja a rendőri intézkedés jogszerűségét, ... az alapintézkedés jogszerűtlenségétől vagy jogszerűségétől függetlenül a rendőri intézkedéseknek, felszólításoknak eleget kell tenni. Ez azt jelenti, hogy egy nem nyilvánvalóan jogsértő alapintézkedéshez kapcsolódó rendőri intézkedés attól nem lesz jogszerűtlen, hogy az alapintézkedés esetleg jogsértő.” megállapítom, hogy a panaszossal szemben kezdeményezett rendőri intézkedés megalapozott és indokolt volt. A rendőri intézkedést megelőző, illetve a rendőri intézkedés közben tanúsított ellenszegülő magatartás alapján jogszerűen állapította meg az intézkedő rendőr, hogy a panaszos szabálysértést követ el, a jogszerű intézkedéssel szemben engedetlen volt és magatartását a rendőri felszólítás ellenére tovább folytatta.

A leírtakra tekintettel az intézkedő rendőr jogszerűen állította elő a panaszost, ezért a panasz alaptalan.

3. Előállítás időtartamának jogszerűsége

Az Rtv. 33. (3) bekezdés alapján „A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani”.

A jogi képviselő álláspontja szerint a panaszos személyi szabadságának öt órát meghaladó korlátozása minden törvényes indokot nélkülözött, alapjogainak sérelmét idézte elő.

A Panasztestület állásfoglalásában kifejtette, hogy mivel már maga az előállítás fogantatása jogszerűtlen volt, így eltekintett a személyi szabadságot korlátozó intézkedés részleteinek vizsgálatától.

Az előállításról szóló igazolás szerint a panaszost *-n* órától *-n* óráig állították elő.

Az előállítás végrehajtásáról, valamint a parancsnoki kivizsgálásról szóló rendőri jelentés szerint a panaszos * órákor előállító helyiségbe került befogadásra. A jogi képviselő kiértesítésére * órákor került sor. Eközben a készenléti csoportvezető egyeztetett az igazgatásrendészeti osztály egyik munkatársával a gyorsított eljárással kapcsolatban, valamint a jogi képviselőt is tájékoztatta az eljárási cselekményekről. Tekintettel arra, hogy a panaszos a szabálysértési eljáráshoz, valamint a volt felesége elleni feljelentés megtételéhez iraki nyelven beszélő tolmács kirendelését kérte, ezért a készenléti csoportvezető tolmácsjegyzékből körülbelül 30 tolmácsot hívott fel, akik különböző okokra hivatkozva nem vállalták a tolmácsolást. Erre figyelemmel a panaszos a feljelentését aznap nem kívánta megtenni.

E sérelemmel kapcsolatosan megállapítható, hogy az előállítás, mint rendőri intézkedés csak az adatok felvitelét, illetőleg a tényállás rögzítését foglalja magába, így az érdemi döntést nem eredményez. Jelen sérelmezett ügyben a panaszos előállítása összesen 03 óra 40 percen keresztül tartott. Ezen időtartamon belül került végrehajtásra a panaszos előállító helyiségbe történő befogadása, az azzal kapcsolatos dokumentációk kitöltése, a rendőri jelentés rögzítése,

¹ Kfv.III.37.082/2015/7.

valamint a gyorsított szabálysértési eljáráshoz szükséges adategyeztetések, illetőleg az iraki nyelvi tolmács kirendelésével kapcsolatos intézkedések kerültek végrehajtásra.

A leírtak alapján az előállítás során végrehajtott intézkedéseket összességében figyelembe véve megállapítható, hogy az eljárási cselekmények foganatosítása megtörtént, annak időtartama nem volt objektíve elhúzódó, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

4. Nyelvhasználat biztosítása

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése értelmében *„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.*

A jogi képviselő állítása szerint a panaszos a magyar nyelvet nem beszéli, és nem érti megfelelően, ennek ellenére részére tolmácsot nem biztosítottak, így nem is értette, hogy miért került sor vele szemben rendőri intézkedésre. A jogi képviselő jelen sérelemre vonatkozóan panaszát annyiban egészítette ki, hogy a panaszos magyar nyelvtudása hivatalos eljáráshoz nem elegendő, és ezt a tényt a vele szemben intézkedő rendőrnek is észlelnie kellett volna, illetőleg a panaszos a Rendőrkapitányságon is jelezte, hogy tolmácsra van szüksége.

A rendőri jelentések tartalmazzák, hogy a helyszínen a panaszos mindvégig magyar nyelven – igaz törve azt – kommunikált, megértette az intézkedő rendőr kérdéseit, felszólításait, azokra reagált, valamint a panaszos az előállítással kapcsolatos szóbeli tájékoztatásokat, illetve a vonatkozó dokumentumokban foglaltakat is megértette, azokat aláírta.

A parancsnoki kivizsgálásról szóló rendőri jelentés tartalmazza, hogy a panaszos a vele szemben lefolytatni kívánt gyorsított szabálysértési eljáráshoz, valamint a volt felesége elleni feljelentés megtételéhez iraki nyelvet beszélő tolmács kirendelését kérte. Ennek alapján a készenléti csoportvezető a tolmácsjegyzék szerint megkísérelt iraki nyelvi tolmácsot kirendelni, azonban különböző okok miatt annak biztosítására nem volt lehetőség, ezért tolmács hiányában a panaszos eltekintett a feljelentés megtételéről, valamint a Rendőrkapitányság is eltekintett a gyorsított szabálysértési eljárást érintő további eljárási cselekmények foganatosításától.

A fentiekre tekintettel a panasz e tekintetben alaptalan.

V.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában vizsgálat tárgyává tette a panaszossal szemben eljáró rendőr intézkedési kötelezettségét, a panaszos igazoltatását és ruházatátvizsgálását, valamint az intézkedő rendőr magánindítvány vonatkozásában adott hiányos tájékoztatási kötelezettségét.

Tekintettel arra, hogy a jogi képviselő az intézkedési kötelezettséget, az igazoltatást, a ruházatátvizsgálást, illetve a tájékoztatási kötelezettséget nem sérelmezte, ezért azokat érdemben nem vizsgáltam.

Ezzel kapcsolatosan a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy „A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint „(...) Az FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdés;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja, 50. §;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (7), (9) bekezdés, 2. § (1) bekezdés, 15. § (1), (2) bekezdés, 24. § (1), (2) bekezdés, 32. §, 13. § (1) bekezdés, 33. § (2) bekezdés f) pontja, (3) bekezdés, 15. § (1) bekezdés, 19. § (1) bekezdés, 2. § (1) bekezdés;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 8. § (1), (2) bekezdés, 9. § (1), (2) bekezdés,
- a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 166. § (1) bekezdés, 79. § (1) bekezdés;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 221. § (1) bekezdés.

Budapest, 2015. október 26.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**